

[Grethe Fenger Møller]

der Kunstfondens område til også at omfatte filmens og teatrets skabende kunstnere. Det synes jeg de har trængt til i lang tid, og derfor synes jeg, at de elementer, der er om dette, som svarer til, at man så ligestiller filmens og teatrets skabende kunstnere med andre kunstnergrupper, som er omfattet af loven, er der meget rigtigt i.

Jeg synes også, at forslaget om at udvide støtteområdet for arkitekturudvalget til at omfatte hele det arkitektfaglige felt er meget rigtigt, og jeg kan egentlig også forstå betragtningen om, at man skal have nogle særlige garantsummer for at sikre kvalificerede kunstnere arbejdsro. Så i og for sig synes jeg, at de elementer, der er i ministerens forslag, er meget gode og har et meget positivt sigte.

Dér, hvor mit parti får nogle problemer, er med hensyn til det økonomiske i dette forslag, for vi har for ganske kort tid siden stillet vores ændringsforslag til finanslovsforslaget, og vi har ikke den udgiftsstigning på 25 mio. kr. med, som der her er satset på.

Vi ville meget gerne gå ind i positive drøftelser i udvalget om dette lovforslags gennemførelse, for vi finder, at elementerne er gode, men vi har problemet med økonomien, så hvis ministeren kunne finde nogle kompenserende besparelser på et andet område, er vi i hvert fald til at snakke med om dette forslag.

Bertel Haarder (V):

Jeg er meget enig med den foregående taler. Igen har Venstre problemer med den merudgift, der ligger i forslaget, ikke fordi det ikke er et godt formål, og vi kunne måske også selv finde på at foreslå en forbedring af bevillingerne til Kunstfonden, men ganske enkelt, fordi vi ikke kan se, hvor kulturministeren vil hente disse penge. Hvor på statsbudgettet skal de skaffes? Undskyld, jeg nævner det igen med risiko for at pådrage mig ministerens vrede, men det spørgsmål agter vi altså at stille hver eneste gang, bl.a. fordi vi får at vide af finansministeren, at det ikke passer, at pengene fosser ud af kassen, og så får vi alligevel dag på dag bevis for det, når vi behandler ressortministerens forslag.

Når man ikke hidtil har haft film og teater med inde under Kunstfonden, hvad er årsagen mon så? Det er et af de spørgsmål, jeg vil stille under udvalgsbehandlingen, for man må jo ha-

ve haft en eller anden begrundelse for det, og den synes jeg vi skal se på. Det kan være, kulturministeren vil sige, at når vi har de ekstra penge, så lad os bare tage dem med, så går det ikke ud over de andre, men det kunne jo være, hvis man havde ekstra penge, at de med lige så god begrundelse kunne gå til de nuværende modtagere. Jeg ved det ikke; det vil vi godt bore lidt i.

Endelig vil vi også spørge lidt til indtægtsreguleringen. Man kan gå op til 150.000 kroner årligt, men det skal indtægtsreguleres. Det er selvfølgelig smukt og godt, og jeg kan udmærket se tanken: så rækker pengene jo bedre osv. osv. Men det rejser alligevel spørgsmålet, om det så betyder, at de virkelig gode kunstnere ikke skal have noget. Er det kun de lidt mindre gode, som skal have, for mange af de virkelig gode tjener jo mange penge? Jeg kan godt se begrundelsen for det, men det er nu alligevel værd at overveje den mekanisme, og hvilke erfaringer man har med den.

Vi vil som sagt stille nogle spørgsmål under udvalgsbehandlingen, men jeg kan ikke love ministeren, at vi vil stemme for forslaget, og det er i hovedsagen på grund af de merudgifter, der ligger i det, som vi ikke kan se opvejes af tilsvarende besparelser på hverken Kulturministeriets eller andre ministeriers budget.

Pernille Frahm (SF):

Statens Kunstfond er en ubureaukratisk opbygget fond, som har til formål at give støtte til skabende kunstnere, og man kan sige, at den på den måde har sin modsætning i Kulturfonden, som er det mere folkelige og brede, det grænseoverskridende samarbejde mellem eliten og det folkelige. Statens Kunstfond er til kunst med stort K, og den skal hverken gøres bredere eller mere folkelig efter min mening; den skal koncentrere sig om det, den er til, nemlig at støtte skabende kunstnere i deres arbejde og give særlig udvalgte kunstnere en mulighed for en fast – dog meget beskeden, vil jeg så tilføje – indtægt livet ud.

Derfor er det heldigvis ikke en reform af Statens Kunstfond, vi arbejder med nu, men bare en lille justering. Den største ændring, det er den, at nye kunstnere kommer til med tiden, og når der er gået endnu mere tid, lærer selv vi herinde at værdsætte nye kunststarters betydning, og så bliver de føjet til loven om Statens